

Øjenbeskadigelser —, hvor Tilfældets fremtidige Forløb er saa usikkert, at det ikke kan forsvares overfor den tilskadekomne straks at træffe en endelig Afgørelse. I øvrigt foreligger der nu saa mange Aars Erfaringer for, hvor store Beløb der bliver tilkendt i genoptagne Sager, at Selskaberne maa kunne beregne den Risiko, der er forbundet med disse.

Medens det saaledes ikke kan erkendes, at der har vist sig nogen særlig Trang til, at Selskaberne bliver repræsenterede i Arbejderforsikrings-Raadet, kan det heller ikke indrømmes, at Billighed taler for en saadan Ordning. Gennem Ulykkesforsikringslovgivningen — her ses bort fra den frivillige Forsikring af Fiskere o. s. v. — er der paalagt Arbejdsgiverne et vist Forsikringsansvar overfor deres Arbejdere. Udgifterne bæres under alle Omstændigheder af Arbejdsgiverne, hvad enten de — saaledes som de kan efter Loven af 7. Januar 1898 — selv løber Risikoen eller overfører den paa et Forsikringssselskab. Det er derfor fuldkommen rimeligt, at saavel Arbejdsgivere som Arbejdere er repræsenterede i Raadet, for at de ud fra deres forskellige Synspunkter kan øve Indflydelse paa Sagernes Afgørelse. Forsikringssselskaberne derimod er kun de Mellemlid, som Arbejdsgiverne benytter sig af til Opfyldelse af deres Forpligtelse, og der ses ikke heri at foreligge Grund til, at Selskaberne skal have Indfyldelse paa, hvorledes Lovgivningen føres ud i Livet. At der skulde være særlige forsikringstekniske Hensyn, som trænger til Repræsentation, kan man, som nævnt, ikke erkende.

Dernæst maa det erindres, at de anerkendte Selskaber falder i to meget forskellige Grupper, de gensidige og Aktieselskaberne. De gensidige Selskaber er Arbejdsgiverorganisationer, og det er for saa vidt urimeligt at give dem Repræsentation i Raadet, hvor Arbejdsgiverne alt er repræsenterede. Dernæst maa det bemærkes, at medens Aktieselskaberne, som rimeligt er, gør forretningsmæssige Hensyn gældende, er dette ingenlunde altid Tilfældet med de gensidige Selskaber. Det er saaledes sket, at et anerkendt Selskab for Ministeriet har indanket Afvisning af en hos det forsikrets Krav. Det er derfor tvivlsomt, om en Repræsentant for Selskaberne paa fyldestgørende Maade kan træde i Skranken for de to Arter af Selskabers undertiden modstridende Interesser.

Endelig skal bemærkes, at det kan ventes, at Selskabernes Repræsentant i

Tvilstilfælde vil støtte Arbejdsgiverne i Raadet og saaledes forrykke den Ligevægt med Hensyn til Arbejdsgiveres og Arbejderes Repræsentation, som for Øjeblikket er til Stede.

Som nævnt tager Andragendet næppe Sigte paa Arbejderforsikrings-Raadets Søfarts- eller Fiskerafdeling, men heller ikke her er der formentlig nogen Rimelighed i en Repræsentation for Selskaberne. —

Det er klart, at saafremt det foreliggende Forslag bliver ophøjet til Lov, vil det medføre en meget betydelig Tilvækst til Arbejderforsikrings-Raadets Arbejde og derfor nødvendiggøre en ikke ringe Forøgelse af dets Medhjælp, saaledes at en Omorganisation af *Kontoret* bliver nødvendig. Efter den nu gældende Lovgivning indgaar der aarlig til Raadets samtlige Afdelinger Anmeldelse om over 6,500 Tilfælde; efter den foreslaaede Ordning maa man efter et Skøn antagelig naa op til et aarligt Antal af ca. 12,000 under Loven henhørende Sager. Forøgelsen vil for en ikke ringe Del komme til at falde paa mindre Arbejdsgivere, der ikke har og ikke vil faa nogen Rutine i Behandlingen af den Slags Sager, hvorved de tilkommende Sager vil komme til at give betydelig mere Ulejlighed end Sager f. Eks. fra større industrielle Virksomheder, hvor tillige Ulykkestilfældets Karakter som Driftsulykke, Arbejdsforholdet m. m. sædvanligt ligger klarere for end Tilfældet ofte er for de smaa Virksomheder. Hertil kommer, at Raadet i Henhold til Forslagets § 15 skal kunne behandle og træffe Afgørelse i Sager vedrørende saadanne Ulykkesforsikringer, der uden at henhøre under den i Forslaget anordnede Forsikring er tegnet i Henhold til de for samme gældende Regler. Dette maa antages at ville ske i vid Udstrækning og navnlig i saadanne Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren og hans Hustru har tegnet Forsikring for sig selv efter Lovens Regler. En saadan Forsikringstegning er allerede nu meget almindelig i Landbrugsforsikringen, hvor der alene af et Selskab, nemlig Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring, efter hvad der er meddelt Raadet, aarlig behandles over 500 Tilfælde af denne Art.

Endvidere kan anføres, at der efter Forslaget vil komme til at paahvile Raadet forskellige Opgaver, som det nu ikke har, saaledes f. Eks. at føre Kontrol med Dagpengeudbetalingen. Man vil neppe regne meget fejl, naar man gaar ud fra, at Raadets Arbejde efter den ny Ordning mindst vil blive fordoblet.